

بررسی و تحلیل بام سبز در جهت دستیابی به توسعه پایدار از منظر معماری

حمید امین املشی^۱

عباس ترکاشوند^۲

مهرداد امیرنژاد مژدهی^۳

چکیده:

افزایش جمعیت و استفاده روز افزون از تکنولوژی و عدم تناسب آن با محیط زیست و نیز تغییر سطح فرهنگ و تمدن انسان ها در طی دوران ها همگی از عواملی هستند که تاثیرات نا مناسب انسان بر طبیعت را نمایان می سازند. این موضوع در راستای توسعه پایدار یک دغدغه معمارانه به شمار می آید به طوری که یک معمار به عنوان طراح و کنترل کننده رابطه انسان و طبیعت، خود را موظف می داند همگام با اهداف توسعه پایدار، افکار معمارانه خود را در جهت حفظ و نگهداری از طبیعت به کار گیرد.

در این زمینه نظرات و ایده های مختلفی مطرح گردیده اند که تمامی این نظرات را می توان به طور جامع در نگرش معماری سبز و اصول پایداری در این مکتب و حسن توجه نسبت به سامانه های بام سبز مشاهده نمود.

نوشتار حاضر به بررسی اصول پایداری در حوزه تفکر معماری سبز و نتایج حاصل از طراحی و اجرای بام سبز در کشور، در جهت روند شکل گیری توسعه پایدار در زمینه معماری می پردازد.

واژه های کلیدی: بام سبز، توسعه پایدار، معماری پایدار، محیط زیست

1- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه گیلان-09367715600-hamid.art63@yahoo.com

2- استادیار دانشکده معماری دانشگاه گیلان

3- مربی دانشکده معماری دانشگاه گیلان